

بی‌اعتمادی
به نهادهای
سیاست‌گذار
می‌تواند ریشه
در اعمال و
برنامه‌های گذشته
داشته و این
گروه‌ها ممکن
است اجبار به
واکسیناسیون
رانوع دیگری
از بی‌عدالتی
نسبت به خود یا
محروم کردنشان از
خدمات عمومی
یا شغل تلقی
کنند.

تأمین و توزیع مناسب و رایگان واکسن نه تنها سیاست اجباری شدن واکسیناسیون را بی‌تأثیر می‌کند، بلکه به شیوه‌ای ناعادلانه بار روانی زیادی را به کسانی که باید واکسینه شوند اما به آن دسترسی ندارند، تحمیل خواهد کرد. در چنین شرایطی الزام به واکسیناسیون، بی‌عدالتی اجتماعی در حوزه مراقبت‌های سلامت را افزون خواهد کرد.

توجه به اعتماد عمومی

سیاست گذاران سلامت باید به این موضوع که واکسیناسیون اجباری چه تأثیری بر اعتماد جامعه خواهد داشت، توجه بسیار نشان دهند. به ویژه تأثیری که این امر می‌تواند بر اعتماد به جامعه علمی و به طور کلی بر فرآیند واکسیناسیون کشوری داشته باشد. اگر این اعتماد مورد بی‌توجهی قرار گیرد هم بر پوشش کلی واکسیناسیون و هم بر اعتماد جامعه به سایر خدمات نظام سلامت تأثیر سوء خواهد داشت. اعمال قدرت دولت یا نهادهای سیاست‌گذار سلامت که در چنین شرایطی منجر به محدودیت مشارکت داوطلبانه افراد خواهد شد، می‌تواند پیامدهای منفی ناخواسته به ویژه برای جمعیت‌ها و گروه‌های آسیب‌پذیر و محروم داشته باشد. علاوه بر این، جلب اعتماد عمومی در بین جوامعی که به صورت تاریخی مورد بی‌توجهی قرار گرفته بودند و توجه به ملاحظات فرهنگی آنان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. «واکسن هراسی» در چنین گروه‌ها و جمعیت‌هایی ممکن است بیشتر بوده و تنها محدود به هراس از ایمن نبودن یا مؤثر نبودن واکسن نباشد. بلکه بی‌اعتمادی به نهادهای سیاست‌گذار می‌تواند ریشه در اعمال و برنامه‌های گذشته داشته و این گروه‌ها ممکن است اجبار به واکسیناسیون را نوع دیگری از بی‌عدالتی نسبت به خود یا محروم کردنشان از خدمات عمومی یا شغل تلقی کنند. میزان توجه سیاست‌گذار به مخالفت و نگرانی این افراد و گروه‌ها بر اعتماد آن‌ها اثر خواهد گذاشت. در عین حال که باید از نظر علمی و همچنین بنا به مصلحت عمومی برای این مخالفت‌ها یا امتناع از واکسیناسیون حدی قائل شد. به ویژه به دلیل تأثیر نامطلوبی که می‌توانند بر سلامت عمومی جامعه داشته یا دسترسی به اهداف نظام سلامت در خصوص واکسیناسیون را تحت تأثیر سوء قرار دهد.

فرآیند اخلاقی

اتخاذ تصمیم

اتخاذ رویکردی شفاف و گام‌به‌گام در فرآیند تصمیم‌سازی برای اجبار به واکسیناسیون از مبانی ضروری اخلاقی برای سیاست‌گذاری در این حوزه است. باید تلاش کافی برای درگیر شدن افراد یا گروه‌هایی که تحت تأثیر سیاست اتخاذ شده قرار می‌گیرند، به ویژه گروه‌های آسیب‌پذیر یا محروم انجام شود. این امر کمک خواهد کرد افراد احساس کنند که نظر آنان شنیده می‌شود و لذا اعتماد آنان جلب می‌گردد.

مسئولیت سیاست‌گذار است که تضمین کند و نشان دهد که فرآیند تصمیم‌گیری به گونه‌ای شفاف انجام شده و ملاحظات علمی و اخلاقی آن مورد توجه قرار گرفته است. همچنین لازم است تا سیاست‌ها و برنامه‌ها به طور دوره‌ای و منظم و با توجه به شواهد جدید مورد بازبینی قرار گردد.